

мѣся апрѣла, въ ѡд-й дѣнь.

месеца априла, у 24^{-тн} дан.

ПАМЯТЬ СѢАГО НОВАГО
СЦѢННОМЧНИКА БРА́НКА
[ДОБРОСАВЪЕВИЧА],
ПРОТОПРЕСВѢ́ТЕРА
ВЕЛЮНСКАГО.

СПОМЕН НОВОГ СВЕШТЕНОМУЧ.
БРАНКА [ДОБРОСАВЪЕВИЧА],
ПРОТОПРЕЗВИТЕРА ВЕЛЮНСКОГ.*¹

Тропар, глас 4:

Тропарь, гласъ Ѣ:

Ико приноше́нїе ѡдше́вленноє
вѣсь возда́вша гдѣви
твоѡмѹ, * сцѣ́енноє течѣ́нїе твоѡ
блгополѹчнѡ соверши́ла єси: * ны́нѣ
же въ собо́рѣ є́рвскихѹх
новомѹченикѹх * съ тебе́
спострада́вшихми ликѹ́еши, * ѡ ѡ
ро́дѣ своѡмѹ вѣ́нѹ мо́лишица, * ѿ!
сцѣ́еннострада́льче бра́нко,
приснопа́мѣтнѡй.

Кондакъ, гласъ Ѣ:

Чтнѡе твоѡе ѡ сцѣ́енноє
страда́нїе, * сла́ва [ѣсть]
ро́днны твоѡѡ краішскѡм, * ѡ новоє
оѹвѣ́нчанїе крѣ́тосноснаго ро́да
є́рвскаго: * тѣ́мѹ, соверша́юще ти
сѣ́бѹ па́мѣть, * прославля́емѹ гдѡ
тѡ оѹкрѣ́плѹшаго, * во сѣ́бѹхѹ
свои́хѹ дѣ́внаго.

Као принос одуховљени *
сав се предав(ши) Господу
своме, * свештено си течѣње
своје добродобитно завршио; * а
сада у Сабору Србских
новомученика * са онима који с
тобом пострадаше ликујеш, * и
за [на]род свој се једнако молиш,
* о! свештенострадал[ни]че
Бранко, незаборавни.

Кондак, глас 8:

Часно твоје и свештено
страдање, * слава је
завичаја твог Крајишког, * и
ново увенчање крстоносног
[на]рода Србског; * зато,
савршавајућ(и) ти свети спомен,
* прослављамо Господа који те је
укрепио, * у светима Својим
дивног.

* састављено на црквено-словенском језику,
преведено на србски и доредиговано 7. маја
2025. г.

МЕСЕЦА АПРИЛА, У 24^{-ТИ} ДАН.

СПОМЕН НОВОГ СВЕШТЕНОМУЧ. БРАНКА [ДОБРОСАВЉЕВИЋА],
ПРОТОПРЕЗВИТЕРА ВЕЉУНСКОГ.*2

Свештеномученик Бранко (Добросављевић) рођен је 4. јануара 1886. године у Скадру код Војнића. Завршио је осам разреда гимназије са испитом зрелости и богословију у Сремским Карловцима 1908. Рукоположен је за ђакона 15. марта, а за презвитера 22. марта 1909. Службовао је у парохијама у Бувачи, Радовици и Вељуну. Одликован је Орденом Светог Саве и Орденом југословенске круне петог степена.

На Тјурђевдан 6. маја 1941. године – на дан своје Крсне славе – проту Бранка ухапсиле су усташе које је предводио Иван Шајфор из Вељуна. Тога дана ухапшено је преко 500 Срба, међу њима и свештеник Димитрије Скорупан, парох из Цвијановић Брда, и син протe Бранка, Небојша.

Најпре су били заточени у жандармеријској станици у Вељуну, а сутрадан (7. маја) одведени су и поубијани код Хрватског Благаја у шуми званој „Кестеновац“. Усташе су натерале проту Бранка да своме живом сину чита опело. Године 1946, мученичке мошти протe Бранка и осталих страдалних Срба пренесене су у заједничку гробницу у Вељуну.

На редовном заседању Св. архијерејског сабора Српске православне цркве 1999. године, име свештеномученика Бранка унето је у диптихе Светих. Посебно се спомиње 24. априла у дан своје мученичке кончине, као и у Сабору Србских новомученика 15. јуна и Сабору свештемученика Горње-карловачке епархије 4. јула.

*2 преузето из штампаног издања: „Нови сведоци васкрслог Христа: свештеномученик Сава епископ горњокарловачки, са пострадалим свештеномученицима: житија, служба, акатист“, аутора: Димитрије З. Плећевић, са благословом њ. П. Еп. Горњо-карловачког г. Герасима (Поповића). издавач: Епархија Горњо-карловачка, издавачка установа „Мартириа“, Београд – Карловац 2010. год. и допуњено.